

N:o 57.

Ank. till Riksd. kansli den 15 maj 1889, kl. 12 midd.

Lagutskottets memorial, i anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut beträffande utskottets utlåtande n:o 56 öfver Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse af 10 kap. 14 § strafflagen.

I utlåtande n:o 56 hemställde lagutskottet, att Kongl. Maj:ts den 1 innevarande maj till Riksdagen aflättna proposition, n:o 44, med förslag till lag angående ändrad lydelse af 10 kap. 14 § strafflagen, måtte af Riksdagen bifallas.

Mot denna utskottets hemställan hade, bland andra, herr Göransson, med hvilken tre andra ledamöter instämt, anmält reservation, med yrkande att andra momentet af ifrågavarande paragraf måtte erhålla följande lydelse:

»Der någon i andra fall än här sagda äro, muntligen inför menighet eller folksamling, eller i skrift, den han utspridt eller utsprida låtit, söker förleda till ohörsamhet emot lag eller laga myndighet, straffes ock efter ty i 1 mom. sägs.»

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har *Första Kammaren*, vid utlåtandets föredragning, till en början beslutit, att, för den händelse lagförslaget skulle i någon eller några delar komma att af den ena eller andra kammaren återförvisas, utskottet lemnades öppen rätt att, vid ärendets förnyade behandling, i afseende på de delar, hvilka blifvit med eller utan ändring godkända, föreslå sådana jemkningar, som af ifrågasatta förändringar i återförvisade delar kunde föranledas, samt derefter godkänt Kongl. Maj:ts

Bih. till Riksd. Prot. 1889. 7 Saml. 32 Häft.

förslag till lag angående ändrad lydelse af 10 kap. 14 § strafflagen äfvensom förklarar utskottets i utlåtandet gjorda hemställan vara besvarad genom kammarens föregående beslut; och har *Andra Kammaren* godkänt det af utskottet tillstyrkta lagförslaget med den ändring, som föreslagits i herr Göranssons vid utlåtandet fogade reservation.

Jemlikt § 63 riksdagsordningen åligger det lagutskottet att söka att de olika meningarna, så vida möjligt är, sammanjemka och med förslag derom till kamrarne inkomma.

Då kamrarne i fråga om första och tredje momenten af paragrafen fattat öfverensstämmande beslut, och den af *Andra Kammaren* vidtagna ändring i andra momentet af Kongl. Maj:ts förslag endast innefattar utslutande af orden »eller eljest uppviglar till åtgärd, som innebär hot emot samhällsordningen eller fara för dess bestånd», finner utskottet för sin del sammanjemkning af kammarens beslut icke kunna eller böra i annan form ske, än att Första Kammaren, med frånträdande af sitt beträffande andra momentet fattade beslut, godkänner den lydelse af 10 kap. 14 § strafflagen, som *Andra Kammaren* redan godkänt.

Utskottet hemställer följaktligen,

att kamrarne, Första Kammaren med frånträdande af sitt beträffande andra momentet förut fattade beslut, måtte förklara, att Riksdagen, som funnit sig icke kunna i oförändradt skick bifalla Kongl. Maj:ts ifrågavarande proposition, för sin del antagit följande

Lag angående ändrad lydelse af 10 kap. 14 § strafflagen.

Häri genom förordnas, att 10 kap. 14 § strafflagen skall erhålla följande ändrade lydelse:

14 §.

Hvar som, muntligen inför menighet eller folksamling, eller i skrift, den han utspridt eller utsprida låtit, uppmanar till våld å person eller egendom eller till annat brott, hvarå straff efter denna lag följa kan, varde, der ej uppmaningen särskildt med straff belagd är, dömd till böter eller fängelse. Är han i följd af uppmaningen förfallen till straff för delaktighet i brott, som derå följt, vare lag, som i 4 kap. 1 § skils.

Der någon i andra fall än här sagda äro, muntligen inför menighet eller folksamling, eller i skrift, den han utspridt eller utsprida låtit, söker förleda till ohörsamhet emot lag eller laga myndighet; straffes ock efter ty i 1 mom. sägs.

Hvad i denna § är stadgadt gälle äfven om den, som annans skrift, hvars innehåll är efter samma § straffbart, utspridt eller utsprida låtit för att dermed främja den med skriften åsyftade verkan.

Stockholm den 15 maj 1889.

På lagutskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.
